

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 467/2025-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č. k. 7T/14/2023-554 z 11. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 20. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy a porušenia základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu č. k. 7T/14/2023-554 z 11. augusta 2025. Sťažovateľ v petite podanej ústavnej sťažnosti žiada o vyslovenie porušenia označených základných práv uznesením okresného súdu č. k. 7T/14/2023-554 z 11. augusta 2025, ktoré žiada zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie okresnému súdu.

2. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že mu bol opatrením okresného súdu sp. zn. 7T/14/2023 z 18. októbra 2023 ustanovený obhajca z dôvodu povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Sťažovateľ písomným podaním doručeným okresnému súdu 10. júla 2025 požiadal o zmenu právneho zastúpenia v osobe ustanoveného obhajcu z dôvodu riadneho neplnenia povinností ustanoveného obhajcu. Okresný súd rozhodol o žiadosti sťažovateľa uznesením č. k. 7T/14/2023-554 z 11. augusta 2025 tak, že podľa § 43 ods. 2 Trestného poriadku neoslobodil ustanoveného obhajcu od povinnosti obhajovania z dôvodu, že sťažovateľ neosvedčil objektívnosť svojich tvrdení o potrebe zmeny právneho zastúpenia v osobe obhajcu, keď len vo všeobecnej a v konštatačnej rovine deklaroval existenciu vzájomnej nedôvery medzi ním a ustanoveným obhajcom. V dôsledku toho považoval okresný súd

sťažovateľom podanú žiadosť za nedôvodnú, nenaplnujúcu zákonné podmienky zmeny právneho zastúpenia v osobe obhajcu, ktorého predpoklad zmeny je podľa § 43 ods. 1 Trestného poriadku daný len zo závažných dôvodov.

3. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti tvrdí, že presvedčivo odôvodnil svoju žiadosť o zmenu právneho zástupcu, keď poukazoval na to, že ustanovený obhajca (i) nezabezpečil kópiu súdneho spisu, v dôsledku čoho má tak zníženú možnosť účinne sa brániť v súdnom konaní, (ii) nepodáva návrhy a žiadosti, ktoré by mohol podávať, (iii) nereaguje na jeho listy a žiadosti a (iv) celkovo je pri výkone obhajoby pasívny. V dôsledku takéhoto prístupu ustanoveného obhajcu k spôsobu výkonu obhajoby stratil k nemu dôveru. Sťažovateľ považuje uznesenie okresného súdu č. k. 7T/14/2023-554 z 11. augusta 2025 za arbitrárne, keďže sa okresný súd nedostatočne, resp. riadne nevysporiadal s ním predloženými námietkami, teda „*nepostupoval zákonne resp. v súlade s požadovaným zákonným postupom pri odôvodňovaní predmetného uznesenia.*“.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. Z obsahu uznesenia okresného súdu č. k. 7T/14/2023-554 z 11. augusta 2025 je zrejmá snaha okresného súdu zaoberať sa návrhom sťažovateľa, ktorý ale parametre svojej žiadosti nastavil všeobecne, keď nie v adresnej, ale len konštatačnej rovine načrtol svoje pochybnosti o aktívnejšom prístupe ustanoveného obhajcu k výkonu obhajoby bez poskytnutia údajov o konkrétnych nedostatkoch/zlyhaniach v jeho postupe.

6. Ústavný súd konštatuje, že z obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyplýva, že je „výsledkové“, čo znamená, že mu musí zodpovedať proces ako celok (III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, III. ÚS 421/2016, III. ÚS 855/2016, I. ÚS 517/2022), v dôsledku čoho je možné právne účinným spôsobom namietať jeho porušenie v konaní pred ústavným súdom až po právoplatnom skončení daného konania, resp. uplatnení všetkých opravných prostriedkov v trestnom konaní vrátane tých pochybení, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu. V nadväznosti na to ústavný súd stabilne judikuje, že trestné konanie od svojho začiatku až do konca je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií na ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj vo veci konajúcich súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (IV. ÚS 166/2010, II. ÚS 425/2017,

III. ÚS 156/2021, IV. ÚS 80/2022, IV. ÚS 407/2024). To vzhľadom na obsahovú nadväznosť, resp. prepojenosť platí aj o ostatných sťažovateľom uplatnených právach, resp. ním označených referenčných ustanoveniach.

7. Sťažovateľ namieta uznesenie okresného súdu č. k. 7T/14/2023-554 z 11. augusta 2025, ktoré má procesný charakter, pričom, vychádzajúc z čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ústavný súd konštatuje, že porušenie zákona vo verzii predostretej (tvrdenej) sťažovateľom je namietateľnou chybou konania v kontexte možného zrušenia rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, resp. dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Za daných okolností nie je prípustné, aby bolo ústavnou sťažnosťou vstupované do právomoci všeobecných súdov pri výklade procesných noriem podústavného práva, pretože v tomto štádiu konania nie sú vyčerpané právne prostriedky, ktoré sťažovateľovi Trestný poriadok priznáva na ochranu jeho ústavných práv (III. ÚS 316/2025, bod 9), v dôsledku čoho by bola ústavná sťažnosť neprípustná [§ 56 ods. 2 písm. d), § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde], ak by bol sťažovateľ právne zastúpený (čo je zákonnou náležitosťou ústavnej sťažnosti podľa § 34, § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

8. Vo vzťahu k žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd uvádza, že takýmto žiadostiam vyhovie v prípade súčasného (kumulatívneho) splnenia podmienok vyplývajúcich z § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde a jeho ustálenej doterajšej judikatúry v tejto oblasti, t. j. 1. ak ustanovenie právneho zástupcu odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa (ak vzhľadom na svoje majetkové pomery nedisponuje dostatočnými zdrojmi na úhradu trov právneho zastúpenia) a 2. ak zároveň nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

9. Vzhľadom na obsah skoršej časti odôvodnenia (so záverom v bode 7) je zřejmé, že sťažovateľ si z vecných dôvodov týkajúcich sa prípustnosti uplatnených námietok *a priori* bezúspešne uplatňuje nárok na ochranu ústavnosti podaním ústavnej sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7T/14/2023-554 z 11. augusta 2025, čo nie je reparačné ani v prípade zastúpenia advokátom. V dôsledku toho ústavný súd ani nepristúpil k preverovaniu majetkových pomerov sťažovateľa a sťažovateľom uplatnenej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nevyhoviel (bod 1 výroku tohto uznesenia).

10. Na podklade uvedeného ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde, ktorý neustanovenie právneho zástupcu (z vecných, resp. procesných dôvodov zrejmej bezúspešnosti uplatňovania nároku na ochranu ústavnosti alebo pre nedôvodnosť ustanovenia právneho zástupcu na základe majetkových pomerov navrhovateľa) obligatórne spája s rozhodnutím premietnutým do bodu 2 výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu